

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996

Julkaistu Helsingissä 28 päivänä kesäkuuta 1996

N:o 476—482

SISÄLLYS

N:o		Sivu
476	Laki kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annetun lain muuttamisesta	1231
477	Asetus julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajan tutkinnosta annetun asetuksen muuttamisesta ..	1235
478	Asetus maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta	1237
479	Asetus pehmustettujen istuinhuonekalujen paloturvallisuusvaatimuksista annetun asetuksen 2 §:n muuttamisesta	1239
480	Valtioneuvoston päätös ilmanlaadun ohjearvoista ja rikkilaskeuman tavoitearvosta	1240
481	Valtioneuvoston päätös ilmanlaadun raja-arvoista ja kynnysarvoista	1243
482	Verohallituksen päätös ennakonpidätyksen toimittamistavoista ja määrästä annetun päätöksen muuttamisesta	1246

N:o 476

Laki

kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta 29 päivänä heinäkuuta 1977 annetun lain (603/77) 56 §:n 3 momentti,

muutetaan 5 §:n 1 momentti, 6 §, 7 §:n 3 momentti, 9 §:n 3 momentti, 10 §:n 2 momentti, 11 §, 49 §:n 4 momentti, 84 §:n 1 ja 2 momentti, 85 §:n 1 momentti, 86 §:n 3 momentti, 87 ja 93 § sekä 101 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 10 §:n 2 momentti sekä 11 ja 93 § 26 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa laissa (709/93) ja 87 § 30 päivänä joulukuuta 1982 annetussa laissa (1110/82), sekä

lisätään 5 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 30 päivänä joulukuuta 1982 annetulla lailla ja 10 päivänä kesäkuuta 1994 annetulla lailla (478/94) uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, lakiin uusi 45 a § ja uusi 8 a luku sekä siitä mainitulla 26 päivänä heinäkuuta 1993 annetulla lailla kumotun 99 §:n tilalle uusi 99 § seuraavasti:

5 §

Lunastuslupan antaa hakemuksesta valtioneuvosto yleisistunnossaan.

Jos lunastuslupaa haetaan 9 §:n 4 momentissa tarkoitettua yritystä varten ja jos lunastuslupan antamista ei vastusteta tai kysymys on yleisen ja yksityisen edun kannalta vähemmän tärkeästä lunastuksesta, lunastuslupaa koskevan hakemuksen ratkaisee asianomainen maanmittaustoimisto.

6 §

Lunastusasiassa on toimivaltainen se maanmittaustoimisto, jonka toimialueella lunastettava omaisuus on.

Jos vain vähäinen osa samaa tarkoitusta varten lunastettavasta omaisuudesta on toisen maanmittaustoimiston toimialueella, kaikki lunastukset toimeenpannaan siinä maanmittaustoimistossa, jonka toimialueella on suurin osa omaisuudesta.

HE 33/96

MmVM 5/96

EV 54/96

66—1996

460301A

7 §

Jos hakemus koskee kiinteistöjen yhteistä aluetta tai yhteistä erityistä etuutta, asianosaisista on esitettävä vain sellainen selvitys, joka on tarpeen tiedoksiannon toimittamiseksi.

9 §

Jos lunastus koskee 7 §:n 3 momentissa tarkoitettua omaisuutta, tiedoksianto toimitetaan yhteismetsän, muun yhteisen alueen ja yhteisen erityisen etuuden osakkaiden muodostamalle osakaskunnalle noudattaen, mitä siitä erikseen säädetään.

10 §

Lunastuslupaa koskevasta päätöksestä on viipymättä annettava tieto 9 §:n 1 momentissa säädettyssä järjestyksessä niille, joita 8 §:n mukaan on kuultava, ja hakijalle. Kun lunastuslupan on antanut valtioneuvosto, lunastuslupaa koskevasta päätöksestä on lisäksi viipymättä annettava tieto virkakirjeellä maanmittaustoimistolle, jolle on samalla toimitettava kappaleet hakemuskirjoista.

11 §

Määräyksen lunastuksen toimeenpanosta antaa maanmittaustoimisto myönnettyään lunastuslupan tai saatuaan tiedon päätöksestä, jolla lunastuslupa on myönnetty.

Määräyksen 5 §:n 3 momentissa tarkoitettua lunastuksen, tontinosan lunastuksen sekä sellaisen muun lunastuksen toimeenpanosta, johon hakijalla on oikeus ilman lunastuslupaa, maanmittaustoimisto antaa hakemukselta.

45 a §

Jos alueella, johon lunastamalla on hankittu erityinen oikeus, lunastajan lunastuksen jälkeen suorittamasta toimenpiteestä aiheutuu sellaista vahinkoa tai haittaa, jota ei ole korvattu lunastuksen yhteydessä, aiheutunut haitta ja vahinko on korvattava. Jolleivät osapuolet sovi korvauksesta, asia ratkaistaan toimituksessa, josta on voimassa, mitä 71 §:n 2 momentissa säädetään.

49 §

Kiinnitykseksi, jota tarkoitetaan 2 momentissa, ei ole luettava 78 §:n mukaista kiinnitystä, joka voi kohdistua vain jäljelle jäävään omaisuuteen.

8 a luku

Oikeuden ja rajoituksen muuttaminen ja lakkauttaminen sekä oikeuden siirtäminen

72 a §

Jos olosuhteet ovat lunastuksen jälkeen muuttuneet, voidaan lunastamalla hankittua erityistä oikeutta tai 3 §:n 2 kohdassa tarkoitettua rajoitusta muuttaa, jos muutoksella voidaan poistaa tai vähentää erityisestä oikeudesta tai rajoituksesta aiheutuvaa haittaa taikka jos muutos on tärkeä sille yritykselle, jonka vuoksi lunastus on pantu toimeen.

Hakemuksen 1 momentissa tarkoitettua muuttamisesta voi tehdä oikeuden tai rajoituksen kohteena olevan omaisuuden omistaja tai lunastuksen hakija. Jos osapuolet sopivat muutoksesta eikä siitä aiheudu yleisen tai yksityisen edun kannalta sanottavaa haittaa, ratkaistaan asia toimituksessa, josta on voimassa, mitä 71 §:n 2 momentissa säädetään. Muussa tapauksessa tai jos erityinen oikeus tai rajoitus tulisi kohdistumaan sellaiseen kiinteistörekisterin yksikköön, johon se ei ennestään kohdistu, sovelletaan muuttamista koskevaan asiaan, mitä lunastusluvasta ja sen perusteella suoritettavasta lunastustoimituksesta säädetään.

72 b §

Jos lunastamalla hankittu erityinen oikeus tai 3 §:n 2 kohdassa tarkoitettu rajoitus on olosuhteiden muuttumisen vuoksi käynyt lunastuksen hakijalle tarpeettomaksi, on oikeuden tai rajoituksen kohteena olevan omaisuuden omistajalla ja lunastuksen hakijalla oikeus vaatia oikeuden tai rajoituksen lakkauttamista.

Jos lakkauttaminen tapahtuu omistajan hakemuksesta, on hänen korvattava lakkauttamisesta saamansa hyöty, jollei sitä ole pidettävä vähäisenä. Jollei osapuolten kesken voida sopia lakkaamisesta tai sen johdosta maksettavasta korvauksesta, ratkaistaan asia toimituksessa, josta on voimassa, mitä 71

§:n 2 momentissa säädetään. Oikeus lakkaa ja rajoitus poistuu, kun lakkaaminen on merkitty kiinteistörekisteriin taikka lakkauttamista koskevan ilmoituksen perusteella on todettu, ettei merkitseminen ole tarpeen.

72 c §

Lunastamalla hankittu erityinen oikeus voidaan osapuolten tekemän sopimuksen perusteella siirtää toiselle, jos siirron saajana on julkisoikeudellinen tai 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu yksityisoikeudellinen yhteisö ja yhteisö jatkaa sen yrityksen toimintaa, jota varten lunastus on pantu toimeen. Asian ratkaisee maanmittaustoimisto. Siirtämisestä tehdään merkintä kiinteistörekisteriin.

84 §

Ennen lunastuksen toimeenpanoa voidaan myöntää lupa lunastuksen kohteeksi aiotun alueen tutkimiseen. Tutkimustyössä ei toisen oikeuteen saa puuttua enempää kuin tutkimuksen tuloksen saavuttamiseksi on välttämätöntä, eikä omistajalle tai oikeudenhaltijalle saa aiheuttaa tarpeetonta häiriötä. Lupapäätöksessä on tarvittaessa yksilöitävä, millaisiin toimenpiteisiin lupa on annettu ja millaisia rajoituksia työn suorittamisessa on noudatettava.

Luvan tutkimuksen suorittamiseen antaa sen läänin lääninhallitus, jossa sijaitsevaa omaisuutta tutkimus koskee. Lupa-asiaa käsiteltäessä voidaan asiasta antaa asianosaisille tieto yleistiedoksiantona sen estämättä, mitä tiedoksiannosta hallintoasioissa annetun lain 11 §:ssä säädetään. Jos kuitenkin on ilmeistä, että tutkimustyö vaikeuttaisi merkittävästi jonkin kiinteistön käyttöä, on tällaisen kiinteistön omistajalle tai haltijalle tiedotettava hakemuksesta erityistiedoksiantona. Kun lupa myönnetään, on määrättävä, mihin mennessä tutkimus on suoritettava. Jos lunastuksen kohde jätetään lunastustoimituksessa määrättäväksi, on lunastustoimikunnalla oikeus suorittaa tarpeellinen tutkimus hakijan osoituksen mukaan.

85 §

Tutkimusluvan myöntämisestä on annettava asianosaisille tieto noudattaen vastaavasti 84 §:n 2 momentin säännöksiä. Kappale päätöksestä on lisäksi toimitettava sille, joka on tätä pyytänyt. Tutkimuksesta on vähin-

tään seitsemän päivää ennen sen aloittamista annettava erityistiedoksiantona tieto niille kiinteän omaisuuden omistajille ja käyttöoikeuden haltijoille, joiden osoite tiedetään, ja muille yleistiedoksiantona 9 §:n 1 momentissa säädetyllä tavalla.

86 §

Jollei korvauksesta sovita, on korvausvaatimus esitettävä lunastustoimituksessa, jos lunastus on määrätty toimeenpantavaksi, ja muussa tapauksessa vaatimuksen esittäjän tai tutkimuksen suorittajan hakemuksesta pidettävässä toimituksessa, jossa soveltuvin kohdin noudatetaan, mitä lunastustoimituksesta säädetään. Toimitusta on haettava vuoden kuluessa 2 momentissa tarkoitettun määräajan päättymisestä ja määräyksen sen suorittamiseen antaa maanmittaustoimisto.

87 §

Valtioneuvoston tai maanmittaustoimiston ennakkohaltuunottoluvan myöntämistä koskevaan päätökseen ei saa hakea valittamalla muutosta.

93 §

Maanmittaustoimiston tämän lain nojalla antamaan päätökseen, jolla toimitus on määrätty suoritettavaksi, ei saa hakea valittamalla muutosta.

99 §

Jos lunastuksen hakijan oikeus on lunastetun omaisuuden luovutuksen tai 72 c §:ssä tarkoitettun siirron perusteella siirtynyt toiselle, sovelletaan tähän, mitä lunastuksen hakijasta tässä laissa säädetään. Lunastuksen hakija ja se, jolle hänen oikeutensa on siirtynyt, vastaavat yhteisvastuullisesti kolmannelle tämän lain mukaan lunastajalle kuuluvista velvollisuuksista. Siirron saaja vastaa kuitenkin yksin sellaisesta velvollisuudesta, jonka peruste on syntynyt sen jälkeen, kun oikeuden siirtyminen on merkitty lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin tai kiinteistörekisteriin.

101 §

Jollei oikeus virka-avun saamiseen ole ilmeinen, noudatetaan, mitä lääninhallituslain

(1233/87) 6 §:n 1 momentissa ja 7 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1996.

Lunastuslupaa koskevaan sekä muuhun

hakemukseen, joka on tehty ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Sama koskee riita-asiaa, joka on pantu vireille tuomioistuimessa ennen tämän lain voimaantuloa.

Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 477

Asetus**julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajan tutkinnosta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Valtiovarainministerin esittelystä
kumotaan julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajan tutkinnosta 14 päivänä kesäkuuta 1991 annetun asetuksen (926/91) 13 §,
muutetaan asetuksen nimike, 2 §:n 1 momentti sekä 5, 8 ja 9 §, sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 1 momentti ja 5 § osittain muutettuina 19 päivänä marraskuuta 1993 annetulla asetuksella (995/93), sekä
lisätään asetukseen uusi 6 a ja 6 b § seuraavasti:

Asetus**julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajan tutkinnosta sekä JHTT-yhteisöstä**

2 §

JHTT-lautakunta ja sen tehtävät

JHTT-tutkinnon järjestämistä varten valtiovarainministeriön yhteydessä on julkishallinnon ja -talouden tilintarkastuslautakunta (*JHTT-lautakunta*), jonka tehtävänä on:

- 1) huolehtia siitä, että tutkintoon tarvittavaa koulutusta on saatavilla;
- 2) hyväksyä henkilöt tutkintoa suorittamaan ja vahvistaa tutkinnon ajankohta;
- 3) päättää henkilön hyväksymisestä tutkinnossa;
- 4) päättää JHTT-yhteisön hyväksymisestä;
- 5) pitää luetteloa tutkinnon suorittaneista henkilöistä ja JHTT-yhteisöistä (*JHTT-luettelo*) sen mukaan kuin 5 §:ssä säädetään;
- 6) tehdä aloitteita ja esityksiä julkishallinnon ja -talouden tilintarkastuksen kehittämiseksi;
- 7) antaa pyynnöstä lausuntoja viranomaisille tilintarkastukseen liittyvistä kysymyksistä; sekä
- 8) suorittaa muut tästä asetuksesta johtuvat tehtävät.

5 §

JHTT-luettelo

JHTT-luetteloon merkitään hyvämaineinen henkilö, joka hallitsee itseään ja omaisuuttaan

ja joka on hyväksyttävästi suorittanut JHTT-tutkinnon, sekä yhteisö, joka on hyväksytty 6 a §:n mukaisesti.

Luetteloon merkitään henkilön nimi, syntymäaika ja luetteloon merkitsemispäivä. JHTT-yhteisön osalta luetteloon merkitään toiminimi ja luetteloon merkitsemispäivä.

Lautakunnan tulee poistaa luettelosta merkintä henkilöstä, joka on menettänyt 1 momentissa edellytetyn kelpoisuuden tai ei ole viimeisen viiden vuoden aikana toiminut julkishallinnon ja -talouden tilintarkastustehtävissä. Samoin luettelosta on poistettava edellisen kalenterivuoden aikana 67 vuotta täyttänyt henkilö.

JHTT-yhteisö on poistettava luettelosta, jos yhteisö ei täytä 6 a §:ssä säädettyjä vaatimuksia.

6 a §

JHTT-yhteisön hyväksyminen

JHTT-lautakunta hyväksyy hakemuksesta JHTT-yhteisöksi osakeyhtiön, kommandiittiyhtiön tai avoimen yhtiön, joka täyttää seuraavat edellytykset:

- 1) yhtiön toimialana on yhtiöjärjestyksen tai yhtiösopimuksen mukaan tilintarkastus ja siihen liittyvä toiminta;
- 2) yli kaksi kolmasosaa avoimen yhtiön yhtiömiehistä tai kommandiittiyhtiön vastuunalaisista yhtiömiehistä on oltava yhtiössä

työskenteleviä JHTT-tilintarkastajia tai JHTT-yhteisöjä sekä osakeyhtiössä yli kaksi kolmasosaa kaikista osakkeista ja niiden tuottamasta äänimäärästä on oltava yhtiössä työskentelevillä JHTT-tilintarkastajilla, JHTT-yhteisöillä, julkisyhteisöillä taikka yhdistyksillä, joiden jäseninä on vain julkisyhteisöjä;

3) yli kaksi kolmasosaa osakeyhtiön hallituksen jäsenistä tulee olla JHTT-tutkinnon suorittaneita tai muutoin julkishallinnon ja -talouden tilintarkastukseen hyvin perehtyneitä.

6 b §

JHTT-yhteisön vastuunalainen tilintarkastaja

Jos tilintarkastajaksi on valittu JHTT-yhteisö, sen on määrättävä vastuunalaiseksi tilintarkastajaksi JHTT-tilintarkastaja.

8 §

Tilintarkastajatodistus

JHTT-lautakunta antaa JHTT-luetteloön merkitylle henkilölle tilintarkastajatodistuksen, joka oikeuttaa ja velvoittaa häntä käyt-

tämään tilintarkastajan toimestaan nimitystä julkishallinnon ja -talouden tilintarkastaja (JHTT). Samoin lautakunta antaa todistuksen JHTT-yhteisölle hyväksymisestä ja luetteloön merkitsemisestä. Todistus oikeuttaa yhteisön käyttämään nimitystä JHTT-yhteisö.

9 §

JHTT-toimintaselvitys

JHTT-luetteloön merkityn henkilön tulee joka viides vuosi antaa JHTT-lautakunnalle sen määräämänä aikana ja määräämällä tavalla selvitys edellisen kauden toiminnastaan. Luetteloön merkityn JHTT-yhteisön tulee antaa vastaava selvitys vuosittain.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997. Asetuksen 13 § kumotaan kuitenkin 1 päivästä heinäkuuta 1996.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan hyväksyä tämän asetuksen 6 a §:n mukaisesti JHTT-yhteisöjä ja ryhtyä muihin asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 478

Asetus**maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta**

Annettu Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä säädetään maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta 4 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1200/92) 2 §:n 1 momentin sekä 4 ja 6 §:n nojalla:

Tehtävät

1 §

Maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus voi sen lisäksi, mitä maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta annetussa laissa (1200/92) säädetään, tuottaa tai avustaa tuottamaan maa- ja metsätalousministeriölle ja sen alaiselle hallinnolle, sen mukaan kuin osapuolet siitä sopivat tai maa- ja metsätalousministeriö määrää, seuraaviin tehtäviin liittyviä palveluja:

- 1) maksuliikenne, kirjanpito sekä tulojen perintä ja laskentatoimi;
- 2) palkanlaskenta- ja henkilötietojärjestelmien hoito ja ylläpito;
- 3) talouden tarkastus ja valvonta;
- 4) lomakesuunnittelu ja hankinta sekä muut sisäisen hallinnon tukitehtävät.

Organisaatio

2 §

Tietopalvelukeskuksessa on tilastoryhmä, talousryhmä, hallinto- ja virastopalveluryhmä sekä tietohallintoryhmä. Tietopalvelukeskuksessa voi olla myös muita toimintayksiköitä.

Toimintayksiköt voidaan jakaa vastuualueisiin sen mukaan kuin työjärjestyksessä tai sen nojalla määrätään. Toimintayksiköiden ja vastuualueiden tehtävistä määrätään työjärjestyksessä.

Henkilöstö ja sen tehtävät

3 §

Tietopalvelukeskuksen päällikkönä on ylijohtaja. Ryhmän päällikkönä on johtaja. Lisäksi tietopalvelukeskuksessa on muuta vir-

kasuhteista ja työsopimussuhteessa olevaa henkilöstöä.

4 §

Ylijohtaja johtaa ja kehittää tietopalvelukeskuksen toimintaa ja vastaa siitä, että sen tehtävät hoidetaan taloudellisesti, tehokkaasti ja tuloksellisesti.

Ylijohtajan apuna on johtoryhmä, jonka kokoonpanosta ja tehtävistä määrätään tarkemmin työjärjestyksessä.

Asioiden käsittely ja ratkaiseminen

5 §

Tietopalvelukeskukselle kuuluvat asiat ratkaisee ylijohtaja, johtaja tai muu virkamies, jolle sellainen toimivalta on työjärjestyksessä annettu.

Virkojen kelpoisuusvaatimukset ja täyttäminen

6 §

Kelpoisuusvaatimuksena on:

- 1) ylijohtajalla virkaan soveltuva ylempi korkeakoulututkinto, hyvä perehtyneisyys hallinnollisiin tehtäviin ja johtamiskokemusta; sekä
- 2) johtajalla virkaan soveltuva ylempi korkeakoulututkinto, hyvä perehtyneisyys ryhmän alaan kuuluviin tehtäviin ja johtamiskokemusta.

7 §

Ylijohtajan nimittää tasavallan presidentti valtioneuvoston esityksestä virkaa haettavaksi julistamatta.

Johtajan nimittää ylijohtaja johtoryhmää kuultuaan.

Tietopalvelukeskuksen muun henkilöstön nimittää tai ottaa ylijohtaja, jollei työjärjestyksessä tai sen nojalla toisin määrätä.

Erinäiset säännökset

8 §

Ylijohtajaa syytetään virkavirheestä Helsingin hovioikeudessa. Muuta tietopalvelukeskuksen virkamiestä syytetään virkavirheestä asianomaisessa alioikeudessa.

9 §

Tarkemmat määräykset tietopalvelukeskuk-

Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

sen hallinnon ja toimintojen järjestämisestä sekä tehtävistä, toimivallasta ja asioiden käsittelystä annetaan työjärjestyksessä, jonka vahvistaa ylijohtaja.

10 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1996.

Tällä asetuksella kumotaan maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta 11 päivänä joulukuuta 1992 annettu asetus (1280/92) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 479

Asetus**pehmustettujen istuinhuonekalujen paloturvallisuusvaatimuksista annetun asetuksen 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä
muutetaan pehmustettujen istuinhuonekalujen paloturvallisuusvaatimuksista 24 päivänä elokuuta 1990 annetun asetuksen (743/90) 2 §:n 2 ja 3 momentti seuraavasti:

2 §*Paloturvallisuusvaatimukset*

Pehmustetun istuinhuonekalun katsotaan täyttävän 1 momentissa asetetun vaatimuksen, jos sen pehmustetut osat eivät syty palavasta savukkeesta standardin SFS-EN 1021-1 mukaisessa kokeessa taikka jos sen paloturvallisuus voidaan luotettavasti osoittaa muulla tavoin.

Valvontaviranomaisen pyynnöstä elinkeinonharjoittajan on osoitettava, että pehmustettu istuinhuonekalu täyttää 1 momentissa asetetun vaatimuksen. Vaatimuksen täyttyminen osoitetaan esittämällä sellaisen kotimaisen tai ulkomaisen laboratorion tai tutkimuslaitoksen tutkimusselostus tai lausunto, jolla on riittävä asiantuntemus.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1996.

Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Ilmoitettu neuvoston direktiivin 83/189/ETY, muut. 182/88/ETY, muut. 94/10/EY mukaisesti

N:o 480

Valtioneuvoston päätös
ilmanlaadun ohjearvoista ja rikkilaskeuman tavoitearvosta

Annettu Helsingissä 19 päivänä kesäkuuta 1996

Valtioneuvosto on 25 päivänä tammikuuta 1982 annetun ilmansuojelulain (67/82) 9 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1711/95), ympäristöministeriön esittelystä päättänyt:

1 §

*Soveltamisala ja ohjearvojen
huomioinnottaminen*

Tämän päätöksen mukaiset ohjearvot on otettava huomioon ilman pilaantumisen ehkäisemiseksi suunnittelussa kuten maankäytön ja liikenteen suunnittelussa, rakentamisen muussa ohjauksessa ja ilman pilaantumisen vaaraa aiheuttavien toimintojen sijoittamisessa ja lupakäsittelyssä.

Tavoitteena on, että ohjearvojen ylittymisen estetään ennakolta. Ohjearvojen ylittyminen on pyrittävä estämään pitkällä aikavälillä alueilla, joilla ilmanlaatu on tai saattaa toistuvasti olla huonompi kuin ohjearvo edellyttäisi. Ilmalupaa koskevassa päätökses-

sä on lisäksi otettava huomioon toiminnan luonne ja sen vaikutus ympäristöön siten kuin ilmansuojelulain 7 §:n 2 momentissa säädetään.

2 §

*Ohjearvot terveydellisten haittojen
ehkäisemiseksi*

Ilman epäpuhtauksien aiheuttamien terveydellisten haittojen ehkäisemiseksi on ohjeena, että hiilimonoksidin, typpidioksidin, rikkidioksidin ja hengitettävien hiukkasten pitoisuudet sekä kokonaisleijuma ulkoilmassa alueilla, missä asuu tai oleskelee ihmisiä ja missä ihmiset saattavat altistua ilman epäpuhtauksille, ovat enintään seuraavat:

Aine	Ohjearvo (20 °C, 1 atm)	Tilastollinen määrittely
Hiilimonoksidi (CO)	20 mg/m ³ 8 mg/m ³	tuntiarvo tuntiarvojen liukuva 8 tunnin keskiarvo
Typpidioksidi (NO ₂)	150 µg/m ³ 70 µg/m ³	kuukauden tuntiarvojen 99. prosenttipiste kuukauden toiseksi suurin vuorokausiarvo
Rikkidioksidi (SO ₂)	250 µg/m ³ 80 µg/m ³	kuukauden tuntiarvojen 99. prosenttipiste kuukauden toiseksi suurin vuorokausiarvo
Hiukkaset, kokonaisleijuma (TSP)	120 µg/m ³ 50 µg/m ³	vuoden vuorokausiarvojen 98. prosenttipiste vuosikeskiarvo
Hengitettävät hiukkaset (PM ₁₀)	70 µg/m ³	kuukauden toiseksi suurin vuorokausiarvo
Haisevien rikkiyhdis- teiden kokonaismäärä (TRS)	10 µg/m ³	kuukauden toiseksi suurin vuorokausiarvo TRS ilmoitetaan rikkinä

Aineiston q. prosenttipiste on se pitoisuusarvo, jota pienempiä pitoisuusarvoja aineistossa on q %. Prosenttipiste määritetään siten, että aineiston hyväksytyt pitoisuusarvot järjestetään suuruusjärjestykseen pienimmästä suurimpaan seuraavasti:

$X_1 \leq X_2 \leq \dots \leq X_k \leq \dots \leq X_{N-1} \leq X_N$, jolloin q. prosenttipiste on arvo X_k , missä $k = (q/100) * N$ pyöristettynä lähimpään kokonaislukuun ja N on hyväksyttyjen arvojen lukumäärä vertailujaksolla.

3 §

Ohjearvot kasvillisuusvaikutusten ehkäisemiseksi

Ilman epäpuhtauksien aiheuttamien välittömien kasvillisuusvaikutusten ehkäisemiseksi laajoilla maa- ja metsätalousalueilla ja luonnonsuojelun kannalta merkityksellisillä alueilla on ohjeena, että typen oksidien vuosikeskiarvo, jolla tarkoitetaan typpioksidin ja typpidioksidin yhteistä pitoisuutta, ei ylitä 30 µg/m³ (20 °C, 1 atm) typpidioksidiksi laskettuna ja että rikkidioksidin vuosikeskiarvo ei ylitä 20 µg/m³ (20 °C, 1 atm).

4 §

Tavoitearvo rikkilaskeumalle

Ilman epäpuhtauksista järvi- ja metsä-ekosysteemeissä aiheutuvien vaikutusten ehkäisemiseksi Suomen metsätalousalueilla keskimäärin on pitkän ajan tavoitteena, että rikkilaskeuman vuosiarvo ei rikkinä ylitä 0,3 g/m².

Tavoitearvoon tulee pyrkiä kansainvälisin ja kansallisin toimin.

5 §

Täytäntöönpano-ohjeet

Ympäristöministeriö antaa tarkempia ohjeita ilmanlaadun mittaus- ja määrittämenetelmistä ja niiden soveltamisesta sekä tämän päätöksen muusta täytäntöönpanosta.

6 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1996.

Tällä päätöksellä kumotaan 28 päivänä tös ilman laatua koskevista ohjeista
kesäkuuta 1984 annettu valtioneuvoston pää- (537/84).

Helsingissä 19 päivänä kesäkuuta 1996

Ympäristöministeri *Pekka Haavisto*

Neuvotteleva virkamies Seppo Sarkkinen

N:o 481

Valtioneuvoston päätös
ilmanlaadun raja-arvoista ja kynnysarvoista

Annettu Helsingissä 19 päivänä kesäkuuta 1996

Valtioneuvosto on 25 päivänä tammikuuta 1982 annetun ilmansuojelulain (67/82) 9 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1711/95), ympäristöministeriön esittelystä päättänyt:

1 §

*Raja-arvot terveydellisten haittojen
 ehkäisemiseksi*

Ilman epäpuhtauksien aiheuttamien tervey-

dellisten haittojen ehkäisemiseksi saa typpi-
 dioksidin, rikkidioksidin, kokonaisleijuman
 ja lyijyn pitoisuus ulkoilmassa alueilla, mis-
 sä asuu tai oleskelee ihmisiä ja missä ihmi-
 set saattavat altistua ilman epäpuhtauksille,
 olla enintään seuraava:

Aine	Raja-arvo (20 °C, 1 atm)	Tilastollinen määrittely
Typpidioksidi (NO ₂)	200 µg/m ³	vuoden tuntiarvojen 98. prosenttipiste
Rikkidioksidi (SO ₂)	80 µg/m ³	vuoden vuorokausiarvojen mediaani
	250 µg/m ³	vuoden vuorokausiarvojen 98. prosenttipiste
Hiukkaset, kokonaisleijuma (TSP)	300 µg/m ³	vuoden vuorokausiarvojen 95. prosenttipiste
	150 µg/m ³	vuosikeskiarvo
Lyijy (Pb)	0,5 µg/m ³	vuosikeskiarvo

Neuvoston direktiivi 80/779/ETY; EYVL N:o L 229, 30.8.1980, s. 30, 81/857/ETY; EYVL N:o L 319, 7.11.1981, s. 18, 89/427/ETY; EYVL N:o L 201, 14.7.1989, s. 53.

Neuvoston direktiivi 85/203/ETY; EYVL N:o L 87, 27.3.1985, s. 1, 85/580/ETY; EYVL N:o L 372, 31.12.1985, s. 36.

Neuvoston direktiivi 82/884/ETY; EYVL N:o L 378, 31.12.1982, s. 15.

Neuvoston direktiivi 92/72/ETY; EYVL N:o L 297, 13.10.1992, s. 1.

Verrattaessa mittaustuloksia raja-arvoihin on vertailujakso yksi kalenterivuosi.

Aineiston q . prosenttipiste on se pitoisuusarvo, jota pienempiä pitoisuusarvoja aineistossa on q %. Prosenttipiste määritetään siten, että aineiston hyväksytyt pitoisuusarvot järjestetään suuruusjärjestykseen pienimmästä suurimpaan seuraavasti: $X_1 \leq X_2 \leq \dots \leq X_k \leq \dots \leq X_{N-1} \leq X_N$, jolloin q . prosenttipiste on arvo X_k , missä $k = (q/100) * N$ pyöristettynä lähimpään kokonaislukuun ja N on hyväksyttyjen arvojen lukumäärä vertailujaksolla.

Mediaani on aineiston 50. prosenttipiste.

2 §

Otsonin kynnysarvot

Otsonin aiheuttamien terveydellisten haittojen ehkäisemiseksi, kasvillisuuden suojelemiseksi sekä väestölle tiedottamiseksi ja sen varoittamiseksi ovat alailmakehän otsonipitoisuuden kynnysarvoina:

Peruste	Kynnysarvo (20 °C, 1 atm)	Tilastollinen määrittely
Terveiden suojeleminen	110 µg/m ³	tuntiarvojen liukuva 8 tunnin keskiarvo ⁽¹⁾
Kasvillisuuden suojeleminen	200 µg/m ³	tuntiarvo
	65 µg/m ³	vuorokausiarvo
Väestölle tiedottaminen	180 µg/m ³	tuntiarvo
Väestön varoittaminen	360 µg/m ³	tuntiarvo

1) lasketaan neljä kertaa vuorokaudessa kello 0—8, 8—16, 16—24 ja 12—20

3 §

Raja-arvojen ja kynnysarvojen soveltaminen

Raja-arvon ylittyessä on kunnan tai alueellisen ympäristökeskuksen ryhdyttävä ilman-suojelulain 7 a §:n mukaisiin toimiin ilmanlaadun parantamiseksi ja raja-arvon ylitysten estämiseksi.

Väestölle tiedottamisen ja väestön varoittamisen kynnysarvojen ylittyessä on kunnan huolehdittava väestölle tiedottamisesta ja väestön varoittamisesta.

Tiedot mitatuista pitoisuuksista sekä raja-arvojen ja kynnysarvojen ylityksistä on ilmoitettava ilmansuojelun tietorekisteriin.

4 §

Näytteenotto- ja analyysimenetelmät

Edellä 2 ja 3 §:ssä tarkoitettujen ilman

epäpuhtauksien määrittämisessä tulee käyttää Euroopan yhteisöjen ilmanlaatustandardeista tyyppioksidille annetun direktiivin (85/203/ETY), ilmanlaadun raja- ja ohjearvoista rikkidioksidille sekä leijumalle annetun direktiivin (80/779/ETY, muutettu direktiivillä 89/427/ETY), ilmassa olevan lyijyn raja-arvosta annetun direktiivin (82/884/ETY) sekä otsonin aiheuttamasta ilman pilaantumisesta annetun direktiivin (92/72/ETY) mukaista näytteenotto- ja analyysimenetelmää (*vertailumenetelmä*) tai muuta menetelmää, joka antaa samanlaisia mittaustuloksia kuin vertailumenetelmä.

5 §

Päätöksen täytäntöönpano

Ympäristöministeriö antaa tarkempia määräyksiä ja ohjeita kynnysarvoihin liittyvästä

tiedottamisesta, ilmanlaadun mittaus- ja määrittämenetelmistä ja niiden soveltamisesta sekä tämän päätöksen muusta täytäntöönpanosta.

6 §

Päätöksen voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1996.

Helsingissä 19 päivänä kesäkuuta 1996

Ympäristöministeri *Pekka Haavisto*

Neuvotteleva virkamies Seppo Sarkkinen

N:o 482

Verohallituksen päätös**ennakonpidätyksen toimittamistavoista ja määrästä annetun päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä kesäkuuta 1996

Verohallitus on lisännyt ennakonpidätyksen toimittamistavoista ja määrästä 22 päivänä joulukuuta 1995 antamansa päätöksen (1806/95) 3 §:ään 2 momentin.

perustuu tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettuun ulkomaantyötuloon, ennakonpidätys toimitetaan 12 %:n suuruisena.

3 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1996.

— — — — —
Jos edellä 1 momentissa tarkoitettu suoritus

Helsingissä 19 päivänä kesäkuuta 1996

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja Riitta Roos